

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2020/2224**(2020. gada 23. decembris)****par kopīgiem noteikumiem, kas nodrošina kravu autopārvadājumu un pasažieru autopārvadājumu pamatsavienojamību pēc Līgumā par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas paredzētā pārejas perioda beigām****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

pēc apspriešanās ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas ⁽²⁾ ("Izstāšanās līgums") Savienība noslēdza ar Padomes Lēmumu (ES) 2020/135 ⁽³⁾, un minētais līgums stājās spēkā 2020. gada 1. februārī. Izstāšanās līguma 126. pantā paredzētais pārejas periods, kura laikā saskaņā ar Izstāšanās līguma 127. pantu Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei (Apvienotā Karaliste) un tās teritorijā turpina piemērot Savienības tiesību aktus, beidzas 2020. gada 31. decembrī. Padome 2020. gada 25. februārī pieņēma Lēmumu (ES, Euratom) 2020/266 ⁽⁴⁾, ar ko pilnvaro sākt sarunas ar Apvienoto Karalisti par jaunu partnerības nolīgumu. Kā norādīts sarunu norādēs, pilnvarojums cita starpā ietver elementus, kas vajadzīgi, lai visaptveroši pievērstos attiecībām ar Apvienoto Karalisti autotransporta jomā pēc pārejas perioda beigām. Tomēr nav skaidrs, vai līdz minētā perioda beigām nolīgums starp Savienību un Apvienoto Karalisti, kas reglamentē turpmākās attiecības kravu un pasažieru autopārvadājumu jomā, būs stājies spēkā.
- (2) Pārejas perioda beigās un ja nav īpašu noteikumu, tiks izbeigtas visas tiesības un pienākumi, kas izriet no Savienības tiesību aktiem attiecībā uz piekļuvi tirgum, kā noteikts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulām (EK) Nr. 1072/2009 ⁽⁵⁾ un (EK) Nr. 1073/2009 ⁽⁶⁾, ciktāl tas attiecas uz attiecībām starp Apvienoto Karalisti un Savienību un tās dalībvalstīm.
- (3) Šādā situācijā tiktu nopietni traucēti starptautiskie kravu un pasažieru autopārvadājumi starp Savienību un Apvienoto Karalisti.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2020. gada 18. decembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2020. gada 22. decembra lēmums.

⁽²⁾ OV L 29, 31.1.2020., 7. lpp.

⁽³⁾ Padomes Lēmums (ES) 2020/135 (2020. gada 30. janvāris) par to, lai noslēgtu Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV L 29, 31.1.2020., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums (ES, Euratom) 2020/266 (2020. gada 25. februāris), ar ko pilnvaro sākt sarunas ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par jaunu partnerības nolīgumu (OV L 58, 27.2.2020., 53. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1072/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravu autopārvadājumu tirgum (OV L 300, 14.11.2009., 72. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 561/2006 (OV L 300, 14.11.2009., 88. lpp.).

- (4) Gibraltārs neietilpst šīs regulas teritoriālās darbības jomā, un jebkura atsauce tajā uz Apvienoto Karalisti neietver Gibraltāru.
- (5) Eiropas Transporta ministru konferences (ETMK) daudzpusējā kvotu sistēma ir vienīgais alternatīvais pieejamais tiesiskais regulējums, kas varētu nodrošināt pamatu kravu autopārvadājumiem starp Savienību un Apvienoto Karalisti. Tomēr, ņemot vērā to, ka ETMK sistēmā pašlaik pieejamo atļauju skaits ir ierobežots un to darbības joma ir ierobežota attiecībā uz aptvertajiem autopārvadājumu veidiem, šī sistēma pašlaik nav piemērota, lai pilnībā nodrošinātu kravu autopārvadājumus starp Savienību un Apvienoto Karalisti atbilstīgi vajadzībām.
- (6) Paredzams, ka saistībā ar pasažieru autopārvadājumu pakalpojumiem arī radīsies nopietni traucējumi, tostarp sabiedriskās kārtības traucējumi. Nolīgums par pasažieru neregulārajiem starptautiskajiem pārvadājumiem ar autobusiem ⁽⁷⁾ ("Interbus nolīgums") ir vienīgais pieejamais tiesiskais regulējums, kas pēc pārejas perioda beigām varētu nodrošināt pamatu pasažieru pārvadājumiem ar autobusu starp Savienību un Apvienoto Karalisti. 2021. gada 1. janvārī Apvienotā Karaliste kļuva par *Interbus* nolīguma pilnvērtīgu līgumslēdzēju pusi. Tomēr *Interbus* nolīgums attiecas tikai uz neregulārajiem pārvadājumiem, un tāpēc tas nav piemērots, lai novērstu traucējumus, kas saistīti ar starptautiskajiem autobusu pārvadājumiem starp Apvienoto Karalisti un Savienību pēc pārejas perioda beigām. Tika risinātas sarunas par *Interbus* nolīguma Protokolu, kas attiecas uz pasažieru regulārajiem un speciālajiem regulārajiem starptautiskajiem pārvadājumiem ar autobusiem, un paredzams, ka Apvienotā Karaliste to ratificēs pēc iespējas drīz. Tomēr nav paredzams, ka Protokols stāsies spēkā laikus, lai piedāvātu dzīvotspējīgu alternatīvu risinājumu laikposmam tūlīt pēc pārejas perioda beigām. Tāpēc pieejamie instrumenti neatbilst pasažieru regulāro un speciālo regulāro pārvadājumu ar autobusu vajadzībām starp Savienību un Apvienoto Karalisti.
- (7) Tādēļ nolūkā novērst no šīs situācijas izrietošos nopietnos traucējumus, tostarp sabiedriskās kārtības traucējumus, ir nepieciešams izveidot pagaidu pasākumu kopumu, kas kravu autopārvadātājiem un autobusu pārvadātājiem, kuriem atļauja piešķirta Apvienotajā Karalistē, ļauj veikt kravu un pasažieru autopārvadājumus starp Apvienoto Karalisti un Savienību vai no Apvienotās Karalistes teritorijas uz Apvienotās Karalistes teritoriju, tranzītā šķērsojot vienu vai vairākas dalībvalstis. Lai nodrošinātu pienācīgu līdzsvaru starp Apvienoto Karalisti un Savienību, šādas tiesības būtu jāpiešķir ar nosacījumu, ka tiek piešķirtas līdzvērtīgas tiesības, un uz tām būtu jāattiecinā konkrēti nosacījumi, kas nodrošina godīgu konkurenci.
- (8) Tiesības veikt pārvadājumus dalībvalsts teritorijā un starp dalībvalstīm ir iekšējā tirgus būtisks sasniegums, un pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības un ja nav īpašu noteikumu, kas paredz pretējo, Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem vairs nevajadzētu būt šādām tiesībām. Tomēr pastāv iespēja, ka tūlīt pēc pārejas perioda un ja nav noslēgts turpmākais nolīgums, kas reglamentē autopārvadājumus starp Savienību un Apvienoto Karalisti, varētu notikt satiksmes plūsmu traucējumi un no tiem izrietoši sabiedriskās kārtības apdraudējumi, jo īpaši robežšķērsošanas vietās, kuru skaits ir ierobežots un kurās jāveic transportlīdzekļu un to kravu papildu kontroles. Pirms pārejas perioda beigām robežšķērsošanas vietās ar Apvienoto Karalisti jau veidojās lielāki sastrēgumi. Ar Covid-19 pandēmiju saistītā krīze negatīvi ietekmēja arī autotransportu, palielinoties tukšajām kravām, – tendencei, kura varētu saasināties, ja nebūs elastības, ļaujot Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem veikt, pat ja ļoti ierobežotā apmērā, pārvadājumus Savienībā stingri ierobežotā laikposmā. Šādi traucējumi varētu radīt situācijas, kas negatīvi ietekmē tās kritiskās piegāžu ķēdes, kuras ir uzskatāmas par vajadzīgām, lai pārvaldītu pašreizējo Covid-19 pandēmiju. Lai mazinātu šādus traucējumus, uz laiku būtu jāļauj Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem veikt ierobežotu skaitu papildu pārvadājumu Savienības teritorijā saistībā ar pārvadājumiem starp Apvienoto Karalisti un Savienību. To transportlīdzekļiem tad nebūtu nekavējoties jāatgriežas Apvienotajā Karalistē, un būtu mazāka iespēja, ka tie atgriežas Apvienotajā Karalistē bez kravas, kas samazinātu transportlīdzekļu kopējo skaitu un līdz ar to arī spiedienu robežšķērsošanas vietās. Tiesībām veikt šādus papildu pārvadājumus vajadzētu būt samērīgām un nevajadzētu dublēt tādu tiesību līmeni, kādas Savienības kravu autopārvadātājiem pienākas saskaņā ar iekšējā tirgus noteikumiem, turklāt tās būtu pakāpeniski jāatceļ.

(7) OV L 321, 26.11.2002., 13. lpp.

- (9) Pārrobežu autobusu pārvadājumi starp Īriju un Apvienoto Karalisti attiecībā uz Ziemeļīriju ir īpaši svarīgi kopienām, kas dzīvo pierobežas reģionos, lai nodrošinātu pamatsavienojamību starp kopienām, cita starpā kā daļu no kopējās ceļošanas telpas. Tāpēc Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātāju nodrošināta pasažieru iekāpšana un izkāpšana būtu jāatļauj arī turpmāk Īrijas pierobežas reģionos saistībā ar starptautiskajiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusu starp Īriju un Ziemeļīriju.
- (10) Lai atspoguļotu šo pasākumu pagaidu raksturu un neradītu precedentu, šajā regulā paredzētais pasākumu kopums būtu jāpiemēro uz neilgu laikposmu. Attiecībā uz kravu autopārvadājumiem minētais neilgais laikposms ir paredzēts, lai ļautu veikt iespējamās sagatavošanās darbus pamatsavienojamības nodrošināšanai ETMK sistēmā, un neskar tāda turpmāka nolīguma stāšanās spēkā, kurš reglamentē kravu autopārvadājumus starp Savienību un Apvienoto Karalisti, un turpmākos Savienības noteikumus transporta jomā. Attiecībā uz pasažieru pārvadājumiem ar autobusu minētais neilgais laikposms ir paredzēts, lai *Interbus* nolīguma Protokols par pasažieru regulārajiem un speciālajiem regulārajiem starptautiskajiem pārvadājumiem ar autobusiem varētu stāties spēkā un tikt piemērots Apvienotajai Karalistei, vai nu Apvienotajai Karalistei ratificējot minēto protokolu, vai tam pievienojoties, un neskar iespējamu turpmāku nolīgumu par šo jautājumu starp Savienību un Apvienoto Karalisti.
- (11) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, noteikt pagaidu pasākumus, kas reglamentē kravu autopārvadājumus un pasažieru pārvadājumus starp Savienību un Apvienoto Karalisti gadījumā, ja pārejas perioda beigās starp tām nav noslēgts nolīgums autotransporta jomā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet darbības mēroga un iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (12) Ņemot vērā steidzamību, kas saistīta ar pārejas perioda beigām, tika uzskatīts par lietderīgu paredzēt izņēmumu attiecībā uz astoņu nedēļu laikposmu, kas minēts LES, Līgumam par Eiropas Savienības darbību (LESD) un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam pievienotā Protokola Nr. 1 par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā 4. pantā.
- (13) Šai regulai būtu jāstājas spēkā steidzamības kārtā, un tā būtu jāpiemēro no nākamās dienas pēc Izstāšanās līgumā noteiktā pārejas perioda beigām, ja vien līdz minētajai dienai nav stājies spēkā vai attiecīgā gadījumā netiek provizoriski piemērots autopārvadājumu nolīgums, kas noslēgts ar Apvienoto Karalisti. Šī regula būtu jāpiemēro līdz dienai pirms stājas spēkā starptautisks nolīgums, kas reglamentē autopārvadājumus attiecībā uz abām pusēm, vai līdz dienai pirms minēto nolīgumu sāk provizoriski piemērot. Izņemot īpašos noteikumus, ko piemēro Īrijas pierobežas reģionā starptautisko regulāro un speciālo regulāro pārvadājumu laikā starp Īriju un Ziemeļīriju, tiesību veikt regulārus un speciālus regulārus pārvadājumus ar autobusu piemērošana būtu jāpārtrauc dienā, kad Savienībā un Apvienotajā Karalistē stājas spēkā *Interbus* nolīguma Protokols par pasažieru regulārajiem un speciālajiem starptautiskajiem pārvadājumiem ar autobusu. Jebkurā gadījumā šīs regulas piemērošana būtu jāpārtrauc 2021. gada 30. jūnijā.
- (14) Kad tas nepieciešams tirgus vajadzību apmierināšanai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz to, lai atjaunotu līdzvērtību starp tiesībām, ko Savienība piešķirusi Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem un Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātājiem, un tiesībām, ko Apvienotā Karaliste piešķirusi Savienības kravu autopārvadātājiem un Savienības autobusu pārvadātājiem, tostarp gadījumos, kad tiesības, ko piešķir Apvienotā Karaliste, tiek piešķirtas, pamatojoties uz izcelsmes dalībvalsti, vai citādi nav vienlīdzīgi pieejamas visiem Savienības pārvadātājiem, un attiecībā uz to, lai novērstu negodīgas konkurences gadījumus, kuri kaitē Savienības kravu autopārvadātājiem un Savienības autobusu pārvadātājiem.

- (15) Minētajiem deleģētajiem aktiem būtu jāatbilst proporcionalitātes principam, un tādēļ to noteikumiem vajadzētu būt samērīgiem ar problēmām, kas radušās, nespējot piešķirt līdzvērtīgas tiesības vai radot negodīgus konkurences apstākļus. Šīs regulas piemērošanas apturēšanu Komisijai būtu jāparedz tikai vissmagākajos gadījumos, ja Apvienotā Karaliste nav piešķirusi līdzvērtīgas tiesības Savienības kravu autopārvadātājiem un Savienības autobusu pārvadātājiem vai ja šādi piešķirtās tiesības ir minimālas, vai ja konkurences apstākļi Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem vai Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātājiem tik ļoti atšķiras no Savienības pārvadātāju konkurences apstākļiem, ka Savienības pārvadātājiem attiecīgo pakalpojumu sniegšana vairs nav ekonomiski izdevīga.
- (16) Pieņemot minētos deleģētos aktus, ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽⁸⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana. Komisijai būtu jānodrošina, ka neviens šāds pieņemts deleģētais akts nepamatoti neietekmē iekšējā tirgus pienācīgu darbību.
- (17) Regulas (EK) Nr. 1072/2009 un (EK) Nr. 1073/2009 darbības joma būtu uz laiku jāpaplašina, lai tādējādi nodrošinātu, ka Apvienotās Karalistes piešķirtās tiesības Savienības kravu autopārvadātājiem un Savienības autobusu pārvadātājiem, kas ir līdzvērtīgas tām, kuras ar šo regulu piešķir Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem un autobusu pārvadātājiem, būtu vienlīdzīgi pieejamas visiem Savienības pārvadātājiem. Minētās regulas jau attiecas uz brauciena daļu, kas notiek starp dalībvalsti un trešo valsti jebkuras tās dalībvalsts teritorijā, kura tiek šķērsota tranzītā. Tomēr šādos gadījumos ir jānodrošina, ka Regula (EK) Nr. 1072/2009 attiecas arī uz brauciena daļu tās dalībvalsts teritorijā, kurā notiek iekraušana vai izkraušana, un ka Regula (EK) Nr. 1073/2009 attiecas uz brauciena daļu tās dalībvalsts teritorijā, kurā notiek pasažieru iekāpšana vai izkāpšana. Šādas paplašināšanas mērķis ir nodrošināt, ka Savienības pārvadātāji var veikt pārrobežu pārvadājumus uz Apvienoto Karalisti vai no tās, kā arī apstāties papildu pieturās, veicot pasažieru pārvadājumus,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Darbības joma

Šī regula nosaka pagaidu pasākumus, kas reglamentē kravu autopārvadājumus, kā arī regulāru un speciālu regulāru pasažieru pārvadājumu ar autobusu veikšanu starp Savienību un Apvienoto Karalisti pēc Izstāšanās līguma 126. pantā paredzētā pārejas perioda beigām.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

⁽⁸⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- 1) "transportlīdzeklis" ir
 - a) kravas pārvadājumu gadījumā Apvienotajā Karalistē reģistrētu mehānisku transportlīdzekli vai sakabinātu transportlīdzekļu apvienojumu, no kuriem vismaz sakabē esošais mehāniskais transportlīdzeklis ir reģistrēts Apvienotajā Karalistē, un to izmanto tikai kravu pārvadājumiem; tas var būt uzņēmuma īpašumā, uzņēmums to var būt iegādājies uz nomaksu vai var nomāt ar noteikumu, ka nomas gadījumā tas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/1/EK (*) izklāstītajiem nosacījumiem;
 - b) pasažieru pārvadāšanas gadījumā – autobuss;
- 2) "atļauts kravu pārvadājums" ir
 - a) brauciens ar kravu, ko transportlīdzeklis veic no Savienības teritorijas uz Apvienotās Karalistes teritoriju vai pretēji, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm;
 - b) pēc brauciena ar kravu no Apvienotās Karalistes teritorijas uz Savienības teritoriju, kā noteikts šā punkta a) apakšpunktā, septiņu dienu laikā no izkraušanas Savienības teritorijā līdz divām papildu iekraušanas un izkraušanas darbībām Savienības teritorijā divu mēnešu laikposmā no šīs regulas pirmās piemērošanas dienas, kā noteikts 12. panta 2. punkta pirmajā daļā, un viena darbība septiņu dienu laikā no izkraušanas Savienības teritorijā nākamo trīs mēnešu laikā;
 - c) brauciens ar kravu, ko transportlīdzeklis veic no Apvienotās Karalistes teritorijas uz Apvienotās Karalistes teritoriju, braucot tranzītā caur Savienības teritoriju;
 - d) brauciens bez kravas saistībā ar a) un c) apakšpunktā minētajiem pārvadājumiem;
- 3) "atļauts pasažieru pārvadājums ar autobusu" ir
 - a) brauciens ar autobusu, lai nodrošinātu pasažieru pārvadājumu no Savienības teritorijas uz Apvienotās Karalistes teritoriju vai pretēji, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm;
 - b) brauciens ar autobusu, lai nodrošinātu pasažieru pārvadājumu no Apvienotās Karalistes teritorijas uz Apvienotās Karalistes teritoriju, braucot tranzītā caur Savienības teritoriju;
 - c) brauciens bez pasažieriem saistībā ar a) un b) apakšpunktā minētajiem pārvadājumiem;
 - d) pasažieru iekāpšana un izkāpšana Īrijas pierobežas reģionā, veicot starptautiskus regulārus un speciālus regulārus pārvadājumus starp Īriju un Ziemeļīriju;
- 4) "Īrijas pierobežas reģions" ir Īrijas apgabali, kas robežojas ar sauszemes robežu starp Īriju un Ziemeļīriju;
- 5) "Savienības kravu autopārvadātājs" ir uzņēmums, kas veic kravu autopārvadājumus un kam ir derīga Kopienas atļauja saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1072/2009 4. pantu;
- 6) "Apvienotās Karalistes kravas autopārvadātājs" ir uzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē un kam ir atļauja veikt kravu autopārvadājumus, un kam ir derīga starptautiskā pārvadājuma veikšanai izdota atļauja attiecībā uz atļautajiem kravu pārvadājumiem;
- 7) "Apvienotās Karalistes atļauja" attiecībā uz Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātāju ir Apvienotās Karalistes izdota atļauja starptautisku pārvadājumu veikšanai un attiecas uz kravu atļautu pārvadājumu, un attiecībā uz Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātāju – Apvienotās Karalistes izdota atļauja starptautisku pārvadājumu veikšanai un attiecas uz atļautu pasažieru pārvadājumu ar autobusu;
- 8) "autobuss" ir Apvienotajā Karalistē reģistrēts transportlīdzeklis, kas saskaņā ar tā konstrukciju un aprīkojumu ir piemērots un paredzēts vairāk nekā deviņu pasažieru, ieskaitot transportlīdzekļa vadītāju, pārvadāšanai;
- 9) "regulāri pārvadājumi" ir tādi pārvadājumi, kas nodrošina pasažieru pārvadājumus noteiktos laika intervālos pa noteiktiem maršrutiem, pasažieriem iekāpjot un izkāpjot iepriekš noteiktās pieturvietās;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/1/EK (2006. gada 18. janvāris) par bez transportlīdzekļa vadītājiem nomātu transportlīdzekļu izmantošanu kravu autopārvadājumiem (OV L 33, 4.2.2006., 82. lpp.).

- 10) "speciālie regulārie pārvadājumi" ir regulāri pārvadājumi neatkarīgi no tā, kas ir to organizētājs, un ar kuriem nodrošina noteiktu pasažieru kategoriju pārvadājumus, nepārvadājot pārējos pasažierus;
- 11) "Savienības autobusu pārvadātājs" ir uzņēmums, kas veic pasažieru pārvadājumus ar autobusu un kam ir derīga Kopienas atļauja saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1073/2009 4. pantu;
- 12) "Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātājs" ir uzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē un kam ir atļauja veikt pasažieru pārvadājumus ar autobusu, un kam ir derīga starptautiskā pārvadājuma veikšanai izdota atļauja attiecībā uz atļautajiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusu;
- 13) "pārvadātājs" ir vai nu kravas autopārvadātājs vai autobusu pārvadātājs;
- 14) "konkurences tiesības" ir jebkuri tiesību akti, kas attiecas uz šādām darbībām, ja tās varētu ietekmēt kravu autopārvadājumu vai autobusu pārvadājumu pakalpojumus:
 - a) rīcību, kurā ietverti šādi elementi:
 - i) līgumi starp attiecīgi kravu autopārvadātājiem vai autobusu pārvadātājiem, kravu autopārvadātāju vai autobusu pārvadātāju apvienību lēmumi un saskaņotas darbības, kuru mērķis ir novērst, ierobežot vai kropļot konkurenci vai kuru sekas ir konkurences novēršana, ierobežošana vai kropļošana;
 - ii) viena vai vairāku kravu autopārvadātāju vai autobusu pārvadātāju dominējoša stāvokļa ļaunprātīga izmantošana;
 - iii) pasākumi, ko Apvienotā Karaliste veic vai patur spēkā attiecībā uz publiskiem uzņēmumiem un uzņēmumiem, kuriem Apvienotā Karaliste piešķir īpašas vai ekskluzīvas tiesības, un kas ir pretrunā ar i) vai ii) punktu;
 - b) attiecīgi kravu autopārvadātāju vai autobusu pārvadātāju koncentrācija, kas būtiski kavē efektīvu konkurenci, jo īpaši, radot vai nostiprinot dominējošu stāvokli;
- 15) "subsīdija" ir jebkāds finansiāls ieguldījums, ko valdība vai jebkura cita publiska iestāde jebkurā līmenī piešķir pārvadātājam un kas dod labumu, tostarp:
 - a) līdzekļu tieša piešķiršana, piemēram, dotācijas, aizdevumi vai ieguldījums pašu kapitālā, iespējama līdzekļu tieša piešķiršana, un saistību pārņemšana, piemēram, aizdevuma garantijas, kapitāla iepludināšana, īpašumtiesības, aizsardzība pret bankrotu vai apdrošināšana;
 - b) atteikšanās no ieņēmumiem vai tādu ieņēmumu neiekasēšana, kas citādi būtu iekasējami;
 - c) tādu preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana, kas neattiecas uz vispārējo infrastruktūru, vai preču vai pakalpojumu iegāde;
 - d) maksājumi finansēšanas mehānismam vai uzticēšana privātai struktūrai vai tās norīkošana pildīt vienu vai vairākas a), b) un c) apakšpunktā minētās funkcijas, kas parasti būtu valdības vai citas publiskas iestādes kompetencē un praksē pēc būtības neatšķiras no valdību parastās prakses.

Uzskata, ka labumu nepiešķir ar finansiālu ieguldījumu, ko veic valdība vai cita publiska iestāde, ja privāts tirgus dalībnieks, kas pamatojas vienīgi uz peļņas gūšanas perspektīvu, tādā pašā situācijā kā attiecīgā publiskā iestāde būtu veicis to pašu finansiālo ieguldījumu;
- 16) "neatkarīga konkurences iestāde" ir iestāde, kas atbild par konkurences tiesību piemērošanu un izpildi, kā arī par subsīdiju kontroli un kas atbilst šādiem nosacījumiem:
 - a) iestāde ir funkcionāli neatkarīga, un tai ir pienācīgie resursi, kas vajadzīgi tās uzdevumu veikšanai;
 - b) ar nepieciešamajām garantijām ir nodrošināts, ka iestāde tās pienākumu izpildē un pilnvaru īstenošanā ir neatkarīga no politiskās vai jebkādas citas ārējās ietekmes un rīkojas objektīvi;
 - c) iestādes lēmumus var pārsūdzēt tiesā;
- 17) "diskriminācija" ir jebkāda veida diferencēšana bez objektīva pamatojuma tādu preču piegādē vai pakalpojumu, tostarp sabiedrisko pakalpojumu, sniegšanā, ko izmanto kravu autopārvadājumu vai autobusu pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai, vai to publisko iestāžu attieksmē, kuras saistītas ar šādiem pakalpojumiem;

- 18) "Savienības teritorija" ir dalībvalstu teritorija, kurā tiek piemērots LES un LESD atbilstoši minētajos Līgumos paredzētajiem nosacījumiem.

3. pants

Tiesības veikt atļautus kravu pārvadājumus

1. Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātāji var veikt atļautus kravu pārvadājumus saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem.
2. Fiziskas vai juridiskas personas, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē, var veikt šādu veidu atļautus kravu pārvadājumus, kam nav nepieciešama Apvienotās Karalistes atļauja:
 - a) pasta pārvadājumi kā vispārējais pakalpojums;
 - b) bojātu vai avarējušu transportlīdzekļu pārvadājumi;
 - c) kravu pārvadājumi ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kuru maksimālā pilnā masa, ietverot piekabju masu, nepārsniedz 3,5 tonnas;
 - d) medikamentu, medicīnas ierīču, iekārtu un citu neatliekamas medicīniskas palīdzības sniegšanai vajadzīgu piederumu pārvadājumi, jo īpaši uz dabas katastrofu piemeklētām vietām;
 - e) kravu pārvadājumi ar noteikumu, ka:
 - i) pārvadājamā krava ir uzņēmuma īpašums vai uzņēmums to pārdevis, nopircis, iznomājis vai nomājis, izgatavojis, ieguvis, apstrādājis vai remontējis;
 - ii) brauciena mērķis ir atvest kravu uz uzņēmumu vai aizvest no tā, vai arī to pārvietot uzņēmuma teritorijā vai ārpus tās savām vajadzībām;
 - iii) šādiem pārvadājumiem izmantotos mehāniskos transportlīdzekļus vada personāls, kas strādā uzņēmumā vai ir nodots uzņēmuma rīcībā saskaņā ar līgumsaistībām;
 - iv) kravu pārvadāšanai izmantotie transportlīdzekļi ir uzņēmuma īpašumā, uzņēmums tos iegādājies uz nomaksu vai nomā, ar noteikumu, ka nomātie transportlīdzekļi atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti Direktīvā 2006/1/EK; un
 - v) šādi pārvadājumi ir ne vairāk kā palīgdarbība uzņēmuma vispārējā darbībā.

4. pants

Tiesības veikt regulārus un speciālus regulārus autobusu pārvadājumus

1. Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātāji saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem var pārvadāt pasažierus ar autobusu, veicot regulārus un speciālus regulārus pārvadājumus.
2. Lai veiktu atļautus regulārus un speciālus regulārus autobusu komercpārvadājumus, Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātājiem ir jābūt atļaujai, kas izsniegta pirms šīs regulas piemērošanas dienas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1073/2009 6. līdz 11. pantu.
3. Atļaujas, kas paliek spēkā saskaņā ar šā panta 2. punktu, var turpināt izmantot šā panta 1. punktā noteiktajiem mērķiem uz laikposmu, kas nav ilgāks par 2021. gada 30. jūniju, ja tās ir atjaunotas saskaņā ar tādiem pašiem noteikumiem un nosacījumiem vai grozītas attiecībā uz pieturām, maksām vai grafiku, kā arī ievērojot Regulas (EK) Nr. 1073/2009 6. līdz 11. pantā paredzētos noteikumus un procedūras.

4. Fiziskas vai juridiskas personas, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē, atļautu pasažieru pārvadājumu ar autobusu nekomerciāliem un bezpeļņas mērķiem var veikt bez atļaujas, ja:

- a) attiecīgos pārvadājumus šī fiziskā vai juridiskā persona veic tikai kā palīgpakalpojumus; un
- b) izmantojamie transportlīdzekļi ir fiziskās vai juridiskās personas īpašums vai šī persona ir tos iegādājusies uz nomaksu, vai arī tie ir ilgtermiņa nomas līguma priekšmets un to vadītāji ir fiziskās vai juridiskās personas darbinieki, pati fiziskā persona, vai personāls, kas nodarbināts attiecīgajā uzņēmumā vai kas atbilstīgi līgumsaistībām nodots tā rīcībā.

Uz minētajiem pārvadājumiem neattiecas nekādas Savienības atļauju izsniegšanas sistēmas, ja personai, kas veic darbību, ir valsts atļauja, kas izsniegta pirms šīs regulas pirmās piemērošanas dienas, kā noteikts šīs regulas 12. panta 2. punkta pirmajā daļā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1073/2009 3. panta 2. punktu.

5. Transportlīdzekļa maiņa vai pārvadājuma pārtraukšana, lai dotu iespēju veikt brauciena daļu, izmantojot citu transporta veidu, neietekmē šīs regulas piemērošanu.

5. pants

Divpusējie nolīgumi vai vienošanās

Dalībvalstis nerisina sarunas un neiesaistās nekādos divpusējos nolīgumos vai vienošanās ar Apvienoto Karalisti par jautājumiem, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā.

Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem vai Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātājiem citādi nepiesūkst nekādas tiesības, izņemot tās, kas piesūktas saskaņā ar šo regulu, neskarot spēkā esošās daudzpusējās vienošanās.

6. pants

Sociālie un tehniskie noteikumi

Veicot atļautus kravu pārvadājumus vai pasažieru pārvadājums ar autobusu saskaņā ar šo regulu, ievēro šādus noteikumus:

- a) attiecībā uz autotransporta apkalpes locekļiem un pašnodarbinātajiem autovadītājiem – prasības, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/15/EK ⁽¹⁰⁾;
- b) attiecībā uz dažiem sociālās jomas tiesību aktiem saistībā ar autotransportu – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 561/2006 ⁽¹¹⁾ izklāstītās prasības;
- c) attiecībā uz tahogrāfiem autotransportā – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 165/2014 ⁽¹²⁾ izklāstītās prasības;
- d) attiecībā uz transportlīdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību – prasības, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/59/EK ⁽¹³⁾;

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/15/EK (2002. gada 11. marts) par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (OV L 80, 23.3.2002., 35. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.).

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 165/2014 (2014. gada 4. februāris) par tahogrāfiem autotransportā, ar kuru atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu (OV L 60, 28.2.2014., 1. lpp.).

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/59/EK (2003. gada 15. jūlijs) par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību, par Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Padomes Direktīvas 91/439/EEK grozišanu un Padomes Direktīvas 76/914/EEK atcelšanu (OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.).

- e) attiecībā uz dažu autotransportlīdzekļu maksimālajiem pieļaujamajiem gabarītiem un masu – prasības, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Padomes Direktīvu 96/53/EK ⁽¹⁴⁾;
- f) attiecībā uz ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu un izmantošanu noteiktu kategoriju mehāniskajos transportlīdzekļos – prasības, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Padomes Direktīvu 92/6/EEK ⁽¹⁵⁾;
- g) attiecībā uz drošības jostu un bērnu ierobežotājsistēmu obligātu lietošanu transportlīdzekļos – prasības, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/671/EEK ⁽¹⁶⁾;
- h) attiecībā uz darba ņēmēju norīkošanu darbā – prasības, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/71/EK ⁽¹⁷⁾;
- i) attiecībā uz pasažieru tiesībām – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 181/2011 ⁽¹⁸⁾ izklāstītās prasības.

7. pants

Tiesību līdzvērtība

1. Komisija uzrauga tiesības, ko Apvienotā Karaliste piešķir Savienības kravu autopārvadātājiem un Savienības autobusu pārvadātājiem, un to īstenošanas nosacījumus.
2. Ja Komisija konstatē, ka tiesības, ko Apvienotā Karaliste piešķirusi Savienības kravu autopārvadātājiem vai Savienības autobusu pārvadātājiem, *de iure* vai *de facto* nav līdzvērtīgas tām, kas saskaņā ar šo regulu piešķirtas Apvienotās Karalistes pārvadātājiem, vai ka minētās tiesības nav vienādi pieejamas visiem Savienības kravu autopārvadātājiem vai Savienības autobusu pārvadātājiem, tā bez kavēšanās un lai atjaunotu līdzvērtību, pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 11. pantu, lai:
 - a) apturētu 3. panta vai 4. panta 1. līdz 4. punkta piemērošanu, ja Savienības pārvadātājiem netiek piešķirtas līdzvērtīgas tiesības vai ja piešķirtās tiesības ir minimālas;
 - b) noteiktu Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem vai Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātājiem pieejamās maksimālās kapacitātes vai braucieni skaita ierobežojumus, vai abus; vai
 - c) pieņemtu darbības ierobežojumus, kas saistīti ar transportlīdzekļu tipiem vai ekspluatācijas nosacījumiem.

8. pants

Godīga konkurence

1. Komisija pārrauga nosacījumus, ar kādiem Savienības pārvadātāji konkurē ar Apvienotās Karalistes pārvadātājiem kravu autopārvadājumu un autobusu pārvadājumu pakalpojumu sniegšanā, uz ko attiecas šī regula.

⁽¹⁴⁾ Padomes Direktīva 96/53/EK (1996. gada 25. jūlijs), ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamos gabarītus iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos autopārvadājumos (OV L 235, 17.9.1996., 59. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Padomes Direktīva 92/6/EEK (1992. gada 10. februāris) par ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu un izmantošanu noteiktu kategoriju transportlīdzekļos Kopienā (EK OV L 57, 2.3.1992., 27. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Padomes Direktīva 91/671/EEK (1991. gada 16. decembris) par drošības jostu un bērnu ierobežotājsistēmu obligātu lietošanu transportlīdzekļos (OV L 373, 31.12.1991., 26. lpp.).

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.).

⁽¹⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 181/2011 (2011. gada 16. februāris) par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 55, 28.2.2011., 1. lpp.).

2. Ja Komisija konstatē, ka jebkuras šā panta 3. punktā minētās situācijas dēļ šā panta 1. punktā minētie apstākļi ir ievērojami nelabvēlīgāki par tiem, ko izmanto Apvienotās Karalistes pārvadātāji, tā bez kavēšanās un lai labotu minēto situāciju, pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 11. pantu, lai:

- a) apturētu 3. panta vai 4. panta 1. līdz 4. punkta piemērošanu, ja konkurences apstākļi Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem vai Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātājiem tik ļoti atšķiras no tiem konkurences apstākļiem, kas attiecas uz Savienības pārvadātājiem, ka pēdējiem attiecīgo pakalpojumu sniegšana vairs nav ekonomiski izdevīga;
- b) noteiktu Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem vai Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātājiem pieejamās maksimālās kapacitātes vai braucieni skaita ierobežojumus, vai abus; vai
- c) pieņemtu darbības ierobežojumus, kas saistīti ar transportlīdzekļu tiptiem vai ekspluatācijas nosacījumiem.

3. Šā panta 2. punktā minētos deleģētos aktus atbilstīgi minētajā punktā paredzētajiem nosacījumiem pieņem, lai novērstu šādas situācijas:

- a) Apvienotā Karaliste piešķir subsīdijas;
- b) Apvienotā Karaliste nav pieņēmusi vai faktiski nepiemēro konkurences tiesību aktus;
- c) Apvienotā Karaliste nav izveidojusi vai saglabājusi neatkarīgu konkurences iestādi;
- d) Apvienotās Karalistes piemēro tādas darba ņēmēju aizsardzības, drošības, drošuma vai vides aizsardzības standartus, kas ir zemāki par tiem, kas noteikti Savienības tiesību aktos, vai, ja Savienības tiesību aktos nav attiecīgu noteikumu, tie ir zemāki par tiem, ko piemēro visas dalībvalstis, vai, jebkurā gadījumā, zemāki par attiecīgajiem starptautiskajiem standartiem;
- e) Apvienotā Karaliste saistībā ar Apvienotās Karalistes atļauju piešķiršanu kravu autopārvadātājiem vai autobusu pārvadātājiem piemēro standartus, kas ir zemāki nekā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1071/2009 ⁽¹⁹⁾ noteiktie standarti;
- f) Apvienotā Karaliste saistībā ar profesionālu autotransporta līdzekļu vadītāju kvalifikāciju un apmācību piemēro standartus, kas ir zemāki nekā Direktīvā 2003/59/EK noteiktie standarti;
- g) Apvienotā Karaliste piemēro ceļu nodevu un nodokļu uzlikšanas noteikumus, kas atšķiras no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 1999/62/EK ⁽²⁰⁾ paredzētajiem noteikumiem; un
- h) jebkāda veida diskriminācija, kas vērsta pret Savienības pārvadātājiem.

4. Šā panta 1. punkta piemērošanas nolūkā Komisija var pieprasīt informāciju no Apvienotās Karalistes kompetentajām iestādēm vai Apvienotās Karalistes pārvadātājiem. Ja viņi nesniedz pieprasīto informāciju samērīgā termiņā, ko noteikusi Komisija, vai sniedz nepilnīgu informāciju, Komisija var rīkoties saskaņā ar 2. punktu.

9. pants

Regulas (EK) Nr. 1072/2009 un (EK) Nr. 1073/2009 darbības jomas paplašināšana

1. Saistībā ar kravu pārvadājumiem starp Savienības teritoriju un Apvienotās Karalistes teritoriju, ko veic Savienības kravu autopārvadātājs, pamatojoties uz Apvienotās Karalistes piešķirtām tiesībām kā minēts šīs regulas 7. pantā, un kas ir līdzvērtīgas tām, kas piešķirtas saskaņā ar šo regulu, Regulu (EK) Nr. 1072/2009 piemēro attiecībā uz to brauciena daļu, kas tiek veikta iekraušanas vai izkraušanas dalībvalsts teritorijā.

⁽¹⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem (OV L 300, 14.11.2009., 51. lpp.).

⁽²⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/62/EK (1999. gada 17. jūnijs) par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem (OV L 187, 20.7.1999., 42. lpp.).

2. Saistībā ar pasažieru pārvadājumiem starp Savienības teritoriju un Apvienotās Karalistes teritoriju, ko veic Savienības autobusu pārvadātājs, pamatojoties uz Apvienotās Karalistes piešķirtām tiesībām, kā minēts šīs regulas 7. pantā, un kas ir līdzvērtīgas tām, kas piešķirtas saskaņā ar šo regulu, Regulu (EK) Nr. 1073/2009 piemēro attiecībā uz to brauciena daļu, kas tiek veikta pasažieru iekāpšanas vai izkāpšanas dalībvalsts teritorijā.

10. pants

Apspriešanās un sadarbība

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes vajadzības gadījumā apspriežas un sadarbojas ar Apvienotās Karalistes kompetentajām iestādēm, lai nodrošinātu šīs regulas īstenošanu.
2. Dalībvalstis pēc pieprasījuma bez liekas kavēšanās sniedz Komisijai jebkādu informāciju, kas iegūta saskaņā ar šā panta 1. punktu, vai jebkādu citu informāciju, kas ir būtiska 7. un 8. panta īstenošanai.

11. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt 7. panta 2. punktā un 8. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir līdz 2021. gada 30. jūnijam.
2. Pirms deleģētā akta pieņemšanas saskaņā ar 7. panta 2. punktu vai 8. panta 2. punktu Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
3. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

12. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. Šo regulu piemēro no nākamās dienas pēc dienas, no kuras saskaņā ar Izstāšanās līguma 126. un 127. pantu Savienības tiesību akti vairs nav piemērojami Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā.

Tomēr to nepiemēro, ja līdz minētajai dienai ir stājies spēkā vai attiecīgā gadījumā tiek provizorisks piemērots starptautisks nolīgums, kas reglamentē autopārvadājumus un kas noslēgts starp Savienību un Apvienoto Karalisti.

3. Šo regulu piemēro līdz dienai pirms stājas spēkā starptautisks nolīgums, kas noslēgts starp Savienību un Apvienoto Karalisti un kas reglamentē autotransportu, vai līdz dienai pirms to sāk provizorisks piemērot.

Izņemot pasažieru pārvadājumus ar autobusu, kas minēti 2. panta 3. punkta d) apakšpunktā, šīs regulas noteikumus, ko piemēro pasažieru pārvadājumiem ar autobusu, pārstāj piemērot dienā, kad attiecībā uz Savienību un Apvienoto Karalisti stājas spēkā *Interbus* nolīguma Protokols par pasažieru regulārajiem un speciālajiem regulārajiem starptautiskajiem pārvadājumiem ar autobusu.

4. Jebkurā gadījumā šo regulu beidz piemērot vēlākais 2021. gada 30. jūnijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2020. gada 23. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs
D. M. SASSOLI

Padomes vārdā
priekšsēdētājs
M. ROTH
